

В. С. Білошапка,

к. е. н., доцент кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНІ

Стійким може бути тільки такий суспільний розвиток, який спирається на конкурентоспроможну економіку, розвинений внутрішній ринок, що всебічно використовує потенціал транснаціонального капіталу і гарантує економічну безпеку країни та збалансовану соціальну структуру [1].

Фінансова глобалізація підштовхує до усвідомлення того, що пошук невикористаних резервів, оптимальних шляхів для ефективного довгострокового розвитку України слід вести у площині визнання теорії людського капіталу та реального запровадження її провідних положень у практику ринкових перетворень, зокрема, ідей щодо інвестування у розвиток людського капіталу.

Україна значно поступається за рівнем розвитку людського капіталу розвиненим країнам. Це проявляється у низькій якості життя, недостатньому фінансуванні людського розвитку, втраті позицій у розвитку людського потенціалу країни.

Запорукою сталого економічного та соціального розвитку України є фінансування освіти, науки, охорони здоров'я, мобільність працівників, мотивація праці, тобто ті пріоритетні сфери життєдіяльності суспільства, де формується людський капітал [2].

Формування якісних складових людського капіталу повинно відбуватися в розрізі інноваційно-інвестиційних ресурсів, створених на рівні держави з урахуванням сучасного конкурентного середовища. В умовах обмеженості бюджетних ресурсів дослідження питань інвестиційного покриття видатків на освіту, охорону здоров'я, духовний розвиток суспільства набувають актуальності.

В Україні недостатньо уваги приділяється процесам відтворення людського капіталу. Як наслідок, існує низка проблем, пов'язаних з накопиченням інвестиційного ресурсу. Дотримання стратегічних орієнтирів України в цьому випадку можливе за умов здійснення оцінювання обсягів бюджетних коштів, вкладених в активи людського капіталу та вдосконалення фінансового забезпечення їх відтворення.

Вдосконаленню фінансового забезпечення відтворення людського капіталу сприятимуть наступні процеси [3]:

— вдосконалення організаційно-економічного механізму державного регулювання фінансового забезпечення відтворення людського капіталу на основі системного стратегічного підходу;

— вдосконалення схеми оцінювання впливу внутрішніх та зовнішніх чинників на процес залучення та ефективність використання фінансових ресурсів, спрямованих на відтворення людського капіталу;

— запровадження комплексного економічного аналізу та оцінювання рівня та динаміки фінансового забезпечення відтворення людського капіталу;

— розробка програм використання внутрішнього фінансового потенціалу в інвестуванні розвитку освіти, охорони здоров'я, культури за рахунок мобілізації фінансових ресурсів корпорацій та заощаджень домогосподарств.

Досвід розвинених держав свідчить, що сучасна концепція управління розвитком людського капіталу повинна будуватись на таких принципах:

1) стратегічного підходу управління людськими ресурсами на основі покращення людського капіталу із врахуванням довгострокових перспектив його розвитку;

2) інвестиційності, який полягає у визнанні економічної віддачі капіталовкладень у людський капітал та інвестуванні у його розвиток з метою поліпшення його якості;

3) розвитку: створення умов для безперервного навчання і розвитку трудового потенціалу на основі розкриття інтелектуальних, творчих і підприємницьких здібностей, зростання компетенцій і підвищення мотивації для досягнення загальнодержавних цілей і для задоволення особистих потреб;

4) якості трудового життя: в умовах переходу від технократичного підходу до гуманістичного в управлінні людськими ресурсами особливого значення набуває збагачення змісту праці, справедлива винагорода за особистий вклад у кінцевий результат, створення комфортних умов і сприятливого мікроклімату в трудовому колективі, формування позитивної організаційної культури, надання можливостей для професійного і службового зростання;

5) інноваційності — визнання інноваційної якості людського капіталу, розробка і застосування прогресивних персонал-технологій розвитку людських ресурсів.

Принципово важливо сформувати концепцію багатофакторного управління людським капіталом — системи теоретико-методологічних положень, які розкривають роль людських ресурсів не тільки як економічного ресурсу, який приносить прибуток, але як і соціальної цінності суспільства в цілому.

Список літератури

1. Новий курс: реформи в Україні. 2010-2015. Національна доповідь / за ред. В. М. Гейця, А. І. Даниленка, М. Г. Жулинського, Ю. А. Левенця, Е. М. Лібанової, О. С. Онищенко. — К. : НВЦ НБУВ, 2010. — 232 с.
2. Офіційний сайт Міністерства освіти і науки України, молоді та спорту [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://mon.gov.ua>.
3. *Антонюк В. П.* Оцінка та забезпечення розвитку людського капіталу України: автореф. дис.. на здобуття наук. ступеня доктора екон. наук за спец. 08.00.07. / В. П. Антонюк; Донецький національний університет. — Донецьк, 2008. — 30 с.

УДК 338.4:631.7

О. В. Бокій,
науковий співробітник,
Інститут продовольчих ресурсів НААН

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ ВАЖЕЛІ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ

Особливостями ринку хліба в Україні є його висока соціальна значимість, стримування цін на основні види продукції шляхом регулювання рівня рентабельності і постачальницько-збутової надбавки, а також шляхом підписання меморандумів з місцевими органами виконавчої влади про непідвищення цін. Необхідно враховувати, що ціни на хліб, який є одним із основних продуктів споживчого кошику, впливають на індекс споживчих цін і, відповідно, на індекс інфляції в Україні [1]. Потужності хлібопекарських виробництв розташовано в усіх регіонах України і в перева-